
breekt, zodra het vlot E het doel, hetzij de kust of het in nood verkeerend schip heeft bereikt, terwijl G de kabel is die door het vlot onder water wordt meege-sleept.

Nog maar betrekkelijk kort geleden, in Maart 1933, is ook in ons land, aan het IJmuiderstrand, een proef genomen om door middel van een vlieger een lijnverbinding tussen een schip en de kust tot stand te brengen. Het systeem, uitgedacht door den heer Saaf, bestaat uit een kleine parachute die, wanneer de vlieger, 'n gewone Hargrave, is opgelaten en boven het doel, bijv. het strand staat, onder werking van den wind langs het vliegertouw of den kabel naar boven wordt geblazen. Is de parachute bij den vlieger aangekomen, dan veroorzaakt zij door den schok, dat de vlieger samenklapt en op het strand valt, zoodat de verbinding tot stand is gebracht.

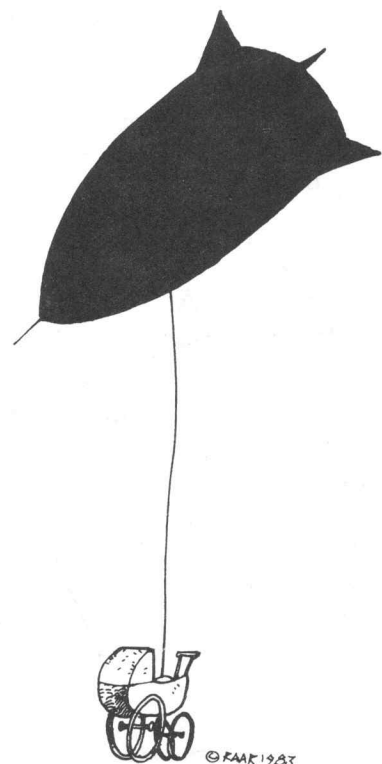
De proef was geen groot succes. De vlieger werd opgelaten vanaf de kleine reddingboot "Neeltje Jacoba", maar doordat hij te haastig gevierd werd, viel de Hargrave in het water. Deze vlieger ging dus om zoo te zeggen niet op. Ons bleek, dat de uitvinder vrijwel geheel onkundig was van de talrijke patenten en uitvindingen die er op dit gebied bestaan en over de vele proeven die in de laatste tientallen jaren op dit gebied in het buitenland zijn genomen.

De vlieger is ook voorgesteld of gebruikt voor in de woestijn of op zee genoodlande vliegtuigen, voor het dragen van antennekabels. In "l'Aéronautique" van Februari 1921 is, in verband met den tragischen dood van den met een vliegtuig in de Sahara gestranden Franschen generaal Laperinne tijdens de raid Algiers-Dakar, op genoemde gebruiksmogelijkheid van den vlieger gewezen. Ook kan onder dergelijke omstandigheden de vliegerkabel als drager dienen van groote oranje-kleurige vlaggen, op gelijken onderlingen afstand aan den kabel bevestigd, om zodoende de aandacht te trekken. De Amerikaansche marinewatervliegtuigen waren, althans tot voor 'n jaar of tien terug nog, van kabelvliegers voorzien, eveneens voor radio-doeleinden bij een gedwongen landing op zee. "Aviation" van 8 Mei 1922 geeft een afbeelding van zoo'n vlieger op een vliegboot. Een dergelijke praktische toepassing beschrijft Snowden

Gamble in zijn "Story of a North Sea Air Station", dat voornamelijk de actie van het groote Britsche marinevliegstation Great Yarmouth gedurende den wereldoorlog behandelt. Vliegercommandant Walker had voorgesteld, dat alle vliegtuigen met een Hargrave-vlieger en een hulp-antenne moesten worden uitgerust, om in tijd van nood te kunnen gebruiken. Hij werd uitgelachen, maar al spoedig kreeg het denkbeeld gelegenheid zijn waarde te bewijzen. Het was een groote vliegboot die tijdens een patrouillevlucht in Februari 1918 nabij Terschelling door motoraverij gedwongen moest landen. Het loslaten van het doek van de stuurboordschroef, bracht trilling teweeg, hetgeen de situatie nog moeilijker maakte. De aan boord zijnde kastjesvlieger van 5 voet werd toen met de hulp-antenne opgelaten en zoo kreeg men continu draadloos contact met Yarmouth. De juiste positie werd opgegeven, waarna de benaming door een Britsche patrouilleboot kon worden gered vóór een zware storm opstak.

Henri Hegener

Uit het tijdschrift: Het vliegveld van 1934, met dank aan Chris v.Daalen, Fokker

© FAKK 1983